

[Ninn-Hansen.]

Udskrivningsskalaen har betydning på flere måder. Den er afgørende for, hvordan loven vil få virkning for befolkningen, og den vedrører i allerhøjeste grad den diskussion, vi havde ved behandlingen af udskrivningsloven, hvor finansministeren hævdede, at en forøgelse af de direkte skatter vil være nødvendig i det kommende finansår, da statsudgifterne er steget med 3 milliarder kr. Jeg gør opmærksom på, at udskrivningsloven kun vedrører halvdel af det kommende finansår; beskatningen efter kildeskatteloven vil også vedrøre finansåret 1968-69. Hvilke tanker har finansministeren om udskrivningen efter denne lov? Foreligger den kommende grundskala? Er der særlige overvejelser om formuebeskatningen? Jeg har jo bemærket statsministerens udtalelse i Grosserer-Societetet, der tyder på, at også statsministeren mente, at ændringer kunne være fornuftige, eller at man ikke fandt den nuværende formuebeskatning tilfredsstillende. Jeg har også bemærket, at hr. Aksel Larsen på et møde i Viby har sagt, at finansministeren efter hans opfattelse har undervurderet det beløb, der vil komme fra indkomstskatterne. Jeg vil gerne spørge, om finansministeren har en kommentar til disse udtalelser.

Sambeskatningsproblemet havde vi jo alle regnet med skulle løses i forbindelse med ikrafttrædelsesloven. Vi har angivet det standpunkt, at der for fremtiden for udearbejdende kvinder skal gælde en særbeskatning, en beskatning, der skal finde sted efter en enhedsskala, og at der bliver fradrag for medhjælpende hustruer. Har finansministeren samme opfattelse, og hvornår kan vi vente forslaget?

Der var i kildeskatteudvalget enighed om, at dødsboer skulle indkomstbeskattes, men det blev ikke drøftet, efter hvilke regler beskatningen skulle finde sted; på det tidspunkt forelå skalaudkastene ikke. Jeg går ud fra, at vi i forbindelse med dette lovforslag får en drøftelse herom, men vil gerne allerede nu sige, at vi vil være meget store betænkeligheder over for en anvendelse af loven om særlig indkomstskat, når et dødsbo afhænder sine aktiver og det sker kort tid efter, at dødsfaldet har fundet sted.

Endelig fradragsreglerne, som vi har drøftet i forbindelse med de andre skatte-

love. Da vi behandlede forslaget til ligningslov, kunne jeg give udtryk for glæde over, at fradraget for gaver til velgørende formål opretholdtes. Jeg håber ikke, at finansministeren vil tage denne glæde fra mig eller, hvad der unægtelig er mere væsentligt, fra alle dem, der har glæde af de velgørende foreningers arbejde. Jeg håber, at finansministeren vil besvare de spørgsmål, jeg har stillet, spørgsmål, der efter vor opfattelse er yderst relevante, og som det er nødvendigt at få besvaret, når vi skal tage stilling til, om og hvornår kildeskatteloven skal træde i kraft.

Ømann: Jeg skal til en afveksling forsøge at nøjes med at udtale mig om de foreliggende lovforslag.

Det er naturligvis med tilfredshed, at man nu konstaterer, at ikrafttrædelsestidspunktet for kildeskatten stadig væk er 1. januar 1969 til trods for de anslag, der er gjort imod denne dato, anslag, som hr. Henry Christensen åbenbart endnu ikke har opgivet. Men denne skæringsdato rejser jo nogle problemer, og derom vil jeg gerne sige, at ligegyldigt hvilken skæringsdato man havde valgt, ville der i alle tilfælde være opstået overgangsproblemer. Problemerne opstår, fordi skæringen falder inde i en betalingsperiode, en betalingsperiode, der desværre ikke er ens landet over, således at overgangen kan komme til at virke forskellig fra egn til egn. For statskatternes vedkommende er problemerne i den retning ikke særlig store. Den simpleste løsning er jo, at den betaling, man er nogenlunde midt i, hakkes over i to lige store dele, hvoraf den ene betales fuldt ud, før kildeskatten starter, mens den anden halvdel af skatten slet ikke skal komme til betaling.

For folk, der bor i kommuner, som har været fremmelige med deres opkrævning, har opkrævet skatterne på et tidligt tidspunkt, kan der herigennem for statskattens vedkommende opstå en velundt skattepause i november-december 1968, og de likviditetsproblemer, der herved kan opstå for de kommuner, der hidtil har haft sådanne, skal vi sige tidligt opkrævede statspenge at regere med, er sikkert ikke større, end at de lader sig ordne ved arrangement mellem stat og kommuner.

Problemet er noget vanskeligere med